

DEKRET

z dnia 5 lutego 1945 r.

o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonych po dniu 6 stycznia 1945 r., na których władze okupacyjne wprowadziły markę niemiecką jako obiegowy środek płatniczy, przestaje ona być tym środkiem z dniem 28 lutego 1945 r.

(2) Ustala się parytet marek niemieckich w stosunku jeden złoty emisji Narodowego Banku Polskiego równy dwóm markom niemieckim.

Art. 2. W okresie od 10 do 28 lutego 1945 r. każdy posiadacz marek niemieckich (Reichsmark, Rentenmark i t. p.) na terenach wyzwolonych, wymienionych w art. 1 ust. (1) obowiązany jest złożyć je do depozytu jednorazowo w całości w urzędzie skarbowym lub przedsiębiorstwie bankowym, określonym przez Ministra Skarbu.

Art. 3. (1) Niemiecki bilon metalowy na terenach wymienionych w art. 1 ust. (1) dopuszcza się do obiegu nadal aż do odwołania, według relacji, ustalonej w art. 1 ust. (2).

(2) Termin wycofania niemieckiego bilonu metalowego określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

Art. 4. (1) Zdeponowane marki niemieckie będą wymieniane na banknoty Narodowego Banku Polskiego do wysokości 500 marek dla jednej osoby fizycznej i tylko obywatelom Państwa Polskiego i Państw Sprzymierzonych, przebywającym na terenach, określonych w art. 1 przed dniem ich wyzwolenia.

(2) Część kwoty zdeponowanej w markach niemieckich, która nie uległa wymianie, pozostaje w depozycie.

Art. 5. Z wymiany nie mogą korzystać osoby narodowości niemieckiej oraz innych narodowości, uprzywilejowanych przez władze niemieckie.

Art. 6. Prawo do wymiany służy oso-

bom fizycznym, które w dniu złożenia marek do depozytu, ukończyły 18 lat.

Art. 7. (1) Kto wykracza przeciw przepisom niniejszego dekretu lub rozporządzeń i zarządzeń na jego podstawie wydanych podlega karze grzywny do 1.000.000 złotych.

(2) Nadto sąd orzeknie przepadek zakwestionowanych marek na rzecz Skarbu Państwa.

(3) Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w ust. (1) są właściwe sądy grodzkie.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Sprawiedliwości.

Art. 9. Upoważnia się Ministra Skarbu do rozciągnięcia mocy obowiązującej niniejszego dekretu na tereny, które będą wyzwolone po

dniu ogłoszenia niniejszego dekretu oraz do określenia terminu wymiany.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 10 lutego 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Józef Maślanka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:

Edmund Zalewski